

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Foi'a acăst'a va fi de două ori pe lună, pone la regulare; era de aici în colo o dată pe săptămâna, ca și pone acela: Marti sér'a. — Prenumeratările se primește în totă diletele.

Pretiu pentru Ostrivari'a: pre anu 6 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. pre unu trilunii 1 fl. 50 cr. era pentru strainetate: pre unu 8 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fl. pre unu trilunii 2 fl. în v. a.

Totă stocurile și banii de prenumerație sunt de a se trimite la Redacția diurnalului:
Aradu, străz'a Teleki-ana, nr. 27.

Înserțiunile se primește cu 7 cr. de linie, și 30 cr. dacă timbrele. Un exemplar costa 15 cr. și se poate cumpăra în librăria lui M. Klein jun. din Aradu.

Candidatu de — preotesa.

Am unu bade badisiosu,
Ca o flóre de bujoru;
Sî baditi'a badisoru
Mi-s'a facutu domnisoru:
Sà 'ncape 'n preparandia
Sî-a-poi in bogoslovia.
Ada-mi-lu Dómne a casa:
Sà me faca — preotesa.

Badea e omu invetiatu,
Cà-ci a fostu la scóla 'n satu,
Fostu-a sî 'n preparandia,
Acum e 'n bogoslovia:
Popa ca elu n'o sà fia
Neci chiaru intr'o varmegia. —
Acusî va veni a casa:
Sà me faca — preotesa.

Mài baditia domnisoru, —
Fa voi'a — vladiciloru . . . .
Éca . . . du două-trei sute
Sî te vei popî mai iute;
Dér sà-ti ceri sî singhelia:
Sà fii popa pe vecia. —
Sî a-poi vino a casa:
Sî me ia de — preotesa!

Vladica Mari'a ta, —
Nu sciu ce-a dice tat'a;
Dér pentru o parochia
Credu, cà-ti da baremu o mîia;
Inse acea parochia:
Mare si grasa sà fia. —
Cà-ci tatuchii nu-i pré pasa,
Numai sà fiu — preotesa!

Eu mi-su séta de tieranu,
Dér de tieranu bogotanu; —
Nu sciu carte, neci scrisore,
Neci n'am portu de domnisoru;
Dér baditi'a me iubesc,
Cà-ci — d'aceea se popesce, —
Si cătu ce-vine a casa:
Elu me face — preotesa.

Nu-mi pasa, nu-mi-e rusine,
Cà-ci mai sunt multe ca mine; —
Inse, Dómne, fia-ti mila,
Ca sà nu remanu in sfîrla; —
Si tu, Dómne, imi ajuta,
Sà potu face — lumei ciuda; —
Ada-mi baditi'a a casa,
Inse — fore preotesa . . . !

p. h. c.

d'in

Buziasiu.

Multiamita publica.

Noi, locuitori din istoricul clopotu alu Androchielului pentru eficacele sprijinu, documentatul pr'in fostulu solgabirău alu nostru Urechiusiu, la punerea mōrei mārpodului in macinare fore apa d'in Mertibaciu, și la prefacerea acestui fluviu in rîu internaționalu, pre care mergu corabilele noastre pone la Sulina și in marea negra, unde se intalnesc cu flot'a Angliei, intrata in marea Marmara, — ii aducem pr'in acăst'a multiamita publica d'in clopotu. —

Rematorii d'in clopotu.

Vieția calugărescă.

ori

Tabul'a negră și chart'a roșie.

— Comedie originală în 3 acte, —

de MARCU TULIU CICERONE.

(Inscenată în Orbila-mare, la anul Domnului 1877.)

Personele:

H. Procopio, calugăr și mare logofotu.*Mme Monpensier de Cucuta*, amieă intima a lui Procopio.*Zenobi'a Cojila*, } moftologă și camerarii lui Procopio.
Tom'a Ciupérca, } moftologă și camerarii lui Procopio.*Pluto*, Domnului infernului.*Ionel'yi*, arhipastore.*Croitor*, doctor angelicus — arhipastore în spe.*Lawrentiu*, doctor romanus — arhipastore în spe.*M. Caiaffa*, doctor utriusque *) — logofetu și archipastore în spe.*Bab'a Doc'a*, Domn'a destinului.*Bab'a Hérc'a*, } ursătorie, servele Babii Doc'a.
Bab'a Dur'a, }*Bab'a Cărligut'i'a*, }*Minerv'a*,*Dian'a*,*Vest'a*,*Venus*,*Amoru*,*Hymen*,*Themis*,

Actulu I.

Scen'a 3.

(Scen'a reprezintă unu saloanu pomposu — improvisat cu mobilie fără elegante; — în drépt'a saloanului ună incacere laterală; dormitoriu; în mediulocalu saloanului o măsu rotundă, pe măsu duăe lumini ardiende; lungă măsu ună scaună, pe care siede Procopio cu manele în peptu.)

Procopio: (Privindu orologiu.) — Sunt unuspredeicee ore . . . . . și somnul nu me căreacă inea?! — — Oh! se dîce, că în ceriuri este dreptate, dăr' atunci intrebă: — că ore torturele, ce necurmatu sguduescu acestu sinu alu meu, și ce consuma fore gratia acesta anima sangeranda, — sunt ele ore nemarginite și neimpacavere?! — — (Cu melancolie) — Sunt cinci-dieci de ierni, de candu inveti a me cunoșce — — duăe-dieci și cinci de ierni, — decandu cercu causele tuturor momentelor psichologice, ce se manifestă în internul meu. — Suntu cinci-dieci de ierni, cari au sburat peste mine ca visul în diori de demanetă, ce nu ni lăsa după sine alte urme, decătu nisce miste sentiri și moros'a realitate! — — Cinci-dieci de ierni! . . . . . diumetate din acestea au consumat somnul; — éra cea-alta diumetate său consumat pr'in poftă — — și neactivitate; asié déra unde sunteți voi cinci-dieci de ierni, că-ci nu ve sentiescu?! — Oh! inse cu atătu mai multu sentiescu suvenirele vostre triste, ce oprima cumplit anima și sufletul meu . . . . . Să ore ce pote apesă totu-să sinulu meu farimat de viciștudinele tempurilor — atunci, candu natură intréga pare atătu de maiestosă în liniscea sa, incătu numai sceleratul, celu ce vede palosulu pendiendu asupr'a sa, ar trebui singuru și numai să tremure în neliniște consternatoră?! — — — — — Si ore

voi: Croitore, doctor angelicus, Lawrentiu, doctor romanus și tu — Caiaffa, — cei ce pactati cu Domnului infernului, cu ursătorie și numai Celu — de susu ve scia, că cu cine inea ati trecutu în transacțiune, — nu suferiti, ceea ce io suferu?! — — Mi aducu a-minte, oh! ca și candu chiaru astadi a fostu, — că am cetitu în teneretile mele aceste pasagie din Socrate: „poterea conscientiei este fore margini, și tortur'a sa e fore nume“ . . . . . Asié e; foră nume?! — Sinulu meu este intru adeveru sguduitu de un'a asemenea tortura — — — și e fore nume! . . . . . (Se asfădia pe scaun, și, să ascunde fațea în mani; Ciupérca intra în incacere singuru.)

Scen'a 4.

Procopio, Monpensier, Ciupérca.

Ciupérca: (Catra Procopio) — Mari'a-Ta! — domn'a este a-căi să doresc să o priimesc . . . . .

Procopio: — Spune-i să vina! — (Ciupérca ésa aforă. Monpensier intra.)

Monpensier: (Emotionata) — Salutare cordială Mari'a-Ta! — O cercetare în tempu de noapte — ce e dreptu — nu e convenientu pentru o dama . . . . Considerandu inse statul nostru: că Mari'a-Ta esci preutu . . . . éra io vedova tenera . . . . și pr'in urmare, — neconvenientia se reduce numai la diumetate . . . . .

Procopio: (Voiosu.) Oh! me rogu . . . . bine ai venit domna în tuguriul meu! — — — me crede, scumpa domna, că presenția DTale face o bună impresiune asupr'a mea, și deosebi în momentul acesta de un'a adeverata ispita sufletescă pentru mine . . . . Oh — domna! să seii, că cătu de nefericit eram înainte de acesta cu duăe minute: singura me-ai plange amaru nu numai; ci ti-juru, că déca DTa eventualmente nu ti-faceai astadi — acum'a — reverint'a, trebuiam să desperezu eu totulu. . . . Priimesc déra, scumpa madama, spresiunea deosebitei mele stime și bucurie pentru acesta scumpă și mantuitoria cercetare! — — —

Monpensier: — Am a observá, domnul meu, că mie nu mi-place defeliu modestia pré mare; DTa pari deci forte modestu atătu facie de demnitatea — cătu și de positiunea DTale; — me crede, domnul meu, că acestu castelu și tóte aceste, ce ve incungiura, vedescu deplinu positiunea proprietariului lor; éra atitudinea precum și renumele DTale denunciată învederatu demnitatea, de care ve impertasit . . . . .

Procopio: (Cu superbia) — Lingusitoria! — juru per l'anima mia, că DTa esci intru adeveru atătu de dragalasia și incantatoria, incătu — déca asi potă fi pururia lungă drépt'a DTale, asi uită chiaru tóte: trecutu, presentă și nu numai viitoriul meu, ci chiaru propriamente și viatoriul acelora, ce este confiatu mie — — ; — astadi te vediu pentru prim'a data; și éta că ai produsu schimbare mare în internul meu; — — — io, care eram totu-de-un'a rece și sceptic facie de acelu sentimentu, ce se numesce: amoru; și pr'in urmare departe de calea, ce conduce direct la Parnasu, — astadi ghiaciea animei mele pare a se topí la radiele mundrilor tei ochi, — chiaru ca și néu'a la radiele caldurișe ale sôrelui maiestosu . . . . . — Te iubescu, domna,

*) generis? Red.

ti-juru; — te iubescu mai presusu de tóte! — Oh! — sî DTa nu graiesci neci unu cuventielu la serbintele meu amoru . . . vorbescă deci, scumpă mea, — că-ci a absorbe după buzele DTale pline de farmecu și gratia cerésea fia-care cuventielu . . . a ti-privi ochii dragalasi de colorea azurului necurmatu . . . sî oh! a ti-asculță fore curmare vócea-ti lina, sonóra, sî placuta . . . sî a siedea în fine în veci în genunchi, jurandu-ti amoru serbinte, — ar fi pentru mine darulu, ce face pre unu neferice fericitu, — ar fi chiaiea, cu care astă deschide usă Eliseului . . . aibi deci gratia, scumpă mea!

Monpensier: (Incantata.) — Domnulu meu! — io sum numai o femeia, sî prin urmare mintea femeiei — precum binevoiti a scăi — este subordinata animei sale; în anima inse nu suntu neci pre-judetie, neci prerogative, déra neci ratiune; — anima femeiei consiste, domnulu meu, numai din afecte; a barbatiloru inse — din o considerabila dosa de pasiuni, sî de a-ici resulta déra, că poftele barbatiloru sunt fore limita; pe candu ale femeiei, desă nu perfectaminte restrinse, totu-si se manifesteză celu pucinu in apogeul afectelor. — — Afectele inse usioru se degenerăza la pasiuni, sî cu deosebi la femei. — Spre a vi dovedi acăstă, domnulu meu, voi vorbi despre amoru, nu ca affectu, ci ca pasiune. — Amorul preste totu se poate împărți in trei clase principali: — In amorul de ună elipsă, in amorul de tempu, sî in amorul permanentu. — — Amorul de clasă prima se nasee cu contemplatiunea obiectului amorului nostru, sî pere asemenea cu delaturarea obiectului; cu alte cuvinte déra: se nasee cu florile sî pere cu florile. — Amorul de clasă a duoa se nasee nu atât prăin contemplatiune, cătu prăin poterea sî vivacitatea fantasiei, sî astufeliu déra pere cu desamagirea; au cu alte cuvinte: amorul de natură acăstă perdura pone atunci, pone candu susta aprehensiunea simpla a idealului nostru in marétișa sa splendore; devine acăstă aprehensiune ilusoria, atunci sî idealulu nostru devine ilosoriu; sî prăin urmare amorul pere. . . . — Éra amorul de clasă a treiă se nasee parte prăin acceleratiunea contemplatiunei, parte prăin acceleratiunea fantasiei vivace, sî prăin urmare pere cu acceleratiunea finală a poterilor noștre morali; sén cu alte cuvinte: acestu amoru se nasee cu perturbatiunea reflexiunii libere a mintii noștre, sî apune cu deliriul. . . . — Astu-feliu déra, domnulu meu, conoscem trei specie de amoru, la care poate pertineană anima barbatiloru sî a femeieroru. — Să vedem acum: la care specie apartienă barbatii, sî a-nume după temperamentul loru judecati? — Barbatii după temperamentul loru judecati — sunt: a) sentimentalisti, b) sceptici și c) cu greurusi in capu. — — Să vedem acum'ă déra: cari sunt sentimentalisti, cari scepticii, sî cari cu greurusi in capu? — — Sentimentalisti sunt, domnulu meu, toti poetii, sî deosebi poetii dela „Familia.“ — — Sceptici sunt probabilmente toti aceia, cari de facie te lingă, éra de dosute frigu, precum de exemplu: Tom, Nick s. a. Sceptici sunt de altu-mintrelea toti aceia, cari nu sunt neci sentimentalisti neci cu greurusi in capu. — — Cu greurusi in capu inse sunt toti aceia, cari facu politica din ori-ce ciorobora — pentru unu toporu; — precum sunt de exemplu: cei de susu din Buteau-pesce sî demonstratiunile loru turcofile . . . .

— Să acumă ve intrebă déra, domnulu meu, că la care specie din cele insirate apartiene anima DTale?

Procopio: (Tristu.) Dragă mea! io nu apartienă neci ună din cele insirate; antaui, pentru că io nu sum neci poetu, neci scepticu, neci cu greurusi in capu; ci sum o specie de omeni, ce se numesc prenti. Vocatiunea mea de prentu este: *a mancă bine, a băbine, a comotisă bine și a nu lucră nemicu;* — totu, ce se intemplă afora de mine, mi-e unu „Extra Wurst“, — sî nu taia in resortul meu. Unică impregiurare este, ce me face să esu din acăstă defensiva, sî a-nume: contemplarea unor ochi dragalasi — de femeia teneră și frumosă, — — sî in fine — interesulu, celu ce pórta fesulu . . . éra in cele ce privesc amorul meu catra tine, ti-juru pe darulu celu prentiescu, că te iubescu, te adoru!

Monpensier: (Perplexa.) Domnule! — nu ve pricepu! — Vorbesci despre amorul DTale catra mine . . . cu tóte că ne vedem pentru primă data . . . nu sciu: vorbesci adeveru, au numai binevoiesci a simulă sî a ti-bate jocu de acăstă anima, ce tremura la privirea DTale? . . . . . Oh! déra ce dicu?! — io sum o femeia, domnulu meu, care ocupu după barbatulu meu — o positiune destulu de stralucita in vietișa socială; — éra lumea este, domnulu meu, forte rigurosa facie de peccatele sî foredere regile omenesci . . . . Omenii — ce e dreptu — staruiescu negresc in spre a-si ascunde fore-delegile loru dinaintea lumei, — — eu tóte că — peccatul remane peccat chiaru sî atunci, candu enciclicele papali ne ar absolvî de densulu; deci, te rogu . . . . .

Procopio: — Neci unu „deci“ dragă mea! — si deore-ce avem să devenim inca astazi forte confidenti, te rogu, scumpă mea, a depune titulaturele . . . . .

Monpensier: (Cu simulare.) — Cum să nu, — baditia!? forte pucinu pretind?!? — — ca să nu ti-stricu inse launtele, en bien; — le depunu, scumpul meu, Procopio. —

Procopio: (Cu entuziasmu.) — Oh! cătu esci de amabilă și buna — scumpă mea! — Omulu, ea atare, numai unu scopu are pe acăstă lume, sî acestu scopu consiste in a trăi bine; spre a potă parveni la acestu scopu maretu, trebuie să ne luptam. Luptă este, dragă mea, forte varia: unii luptă mai usioru, éra altii mai greu. —

— Natură luptei consiste in impreguijari; sî aceste aplică mediul cele aplicande la luptă, se numescu: ciarlatania, atunci luptă e usioră; — din contra, deca acele sunt fatigătorie, oneste și nobili, — atunci luptă devine grea, sî nesuportabila . . . . Draga! nu esită . . . io sum destulu de avutu, — — spre a potă face ferice pre o femeia — ca tine; — aibi deci mila de mine . . . . că-ci la din contra . . . . .

Monpensier: (Spariata.) Procopio! — pentru mamă lui Dumnedieu, nu me induce in spitala . . . (Procopio prinde pe Monpensier de bracu și trece ambii in odată laterală.)

(Se va urmă)

Anecdota d'in poporu.

Unu flamendu nesocotitu dise o-data catra nevest'a sa: „măi muiere! pune óla la focu; că eu iau pusic'a d'in cuiu, și me duca in padure, să impusicu iepurele!“. . . .

Provocare publica.

Mai dedesubt subscrisii, adoratorii cuprinsului d'in „Telegrafulu Romanu“, fiindu pr'in nescce circumstari nedelaturavere și neatarnatörie de poterile nostre fisice inpedecati, d'a potè luă parte, ca publicu auscultatoriu, la Discursulu teologico-politico-invetiatorescu, tienutu de unu Popa-fiscalasiu, in gradin'a fondurilor archidiocesane, — fiindu acum'a și convinsi pe deplinire despre bunele intentiuni ale discursului tienutu, inse de noi ne auditu; venimus pr'in acestea orduri pre calea lui „Gur'a Satului“, diurnalului nostru oficialu, a provocá pre susu pomenitulu Domnu, ca să fia asè de delicatu și gentilu, să mai rostescă inca o-data discursulu seu despre Absolom Styx și Veronica Capu, — apromitiendu-i, că noi micu cu mare dela Telegrafu și pe telegrafu vomu luă parte activa in profitulu fratilor raniti de unu sange cu noi. *)

Sibiuu, in 10. Fauru st. v. 1878.

Cei dela „Telegrafu.“

Nemicuri.

(§) Septemanele aceste erai mai gat'a să iésa ómenii ca reiulu d'in casele loru, spre a se palí la sóre, de nu era furtatulu ventu, să-i duduie érasí la sobele calde. — Denique dreptu are tiganulu candu dice: „Ori d'in catrau sufla ventulu, elu totu *rece* sufla.“

(§) Dér in beat'a Romania mai tare se sente candu sufla ventulu celu de la resaritul, disu și muscanescu . . . . Aibe-lu foculu!

(§) *In capu de iérrna caletoriau o-data 3 insi: 2 romani și 1 tiganu. Dér erá frigu, de cadeau cörnele de la cai. Vorba se faci, să-si caute frati. Antaiulu romanu dise: eu mi-iau frate pre dragulu de sóre (caldur'a). Cel'a-l-altu romanu dise: eu voiu să-mi iau gerulu. Era tiganulu dise: ba eu me voiu impacá cu fărtatulu ventu, că-ci ahela-i dusimankulu meu celu mai mare.*

— Astufelu facura mai anulu trecutu și betii romani d'in Romani'a, candu se aliara cu celu mai puternicu inimicu alu loru: cu ventulu de la resaritul, cu ventulu muscanescu.

Tiganulu d'in poveste amblà bine, că ilu mai crutiá ventulu, dupa ce să l'a luatu frate.

Nu scimu, déca va fi, séu nu, astu-felu crutiata și Romani'a. Noi ne tememu că nu va ave noroculu tiganului, și aliatulu ei o va bate-o, de o va usucá-o. Alu dracului să fia a-poi acelu ventu de la resaritul . . . .

*) Intielegendu „Gur'a-satulni“ despre deosebita insemnatate a tractatului d'in cestiune, și de parte de ori-ce coloritu politico, se tiene indreptatitu a cere la tempulu seu dela autoru dreptulu d'alu publicá per extensum in organulu seu oficialu. — Credem, că domnulu antorul va fi asè de bunu — și ni va tramite manuscrisulu cătu mai curendu pentru scopulu indicatul.

Cantarea lui Lelea la ospetiulu seu.

Frundia verde de bujoriu, —
Di măi Iefto „pe petioru“,
Di, că jocu, să fiu veiosu,
Că-ci acum sum norocosu.

Ce e dreptu multu m'am truditu,
Pon' noroculu am gasită,
Că-ci am fostu ca petitoriu
Celu pucinu d'optu-dieci de ori.

Diece fete-am logodită,
Inse nóa-am pacalită,
Că-ci le-am lasată ca mirese,
Facendu-li multe spese.

Sf p'a diecea'sti să lasată,
Dér' cu draculu a luerată:
M'a vrajitu să m'a orbită,
Sf de minte m'a scintită.

Multi se mira: ce-am facută
Ca să-unu clericu absolutu?
Sf-mi vorbeseu totu de „canóne“,
Dér' eu dicu că-su vorbe góle.

Unii vreau procesu să-mi facă,
Macar să-i coste o vacă,
„Macar că dau să o măia,
Numai popa să nu fia“. . . .

Altii lueră, se trudescu,
Ca să nu me preotescu,
Ci să mergu la militia,
Că n'am dreptu la preotia.

Susu in susu olög'a mea,
Sari și frica tu n'avea,
Lasa facă ei ce vreau,
C'a-scăpă nu-e lucru greu.

Susu in susu și hop hop hop,
Fa-me Dómne-unu protopopu,
Că licentia asă dă
Celui care m'ar rogă.

Hop hop hop și éra hop, —
Fa-me Dómne-unu episcopu,
Să dispendiezu p' ori-si-cine
Care dreptu **de-a casa vine**.

Frundia verde, barlaboi, —
Vivant esti'a amenduoi!
Să traiésca pung'a grasa!
Că de nime-atunci nu-mi pasa . . . .

Dí măi Iefto! nu glumi;
Di, că jocu pon' m'oioi popí;
Dí să jóce și Huzat,
Si cu Jul'a celu buzatu.

La atitudinea Rusiei in cestiunea Besarabiei,

gasim in „Romanulu“ o buna parabola.

Ea sună astăzi:

— „Unu cetatién trece pe podulu gărlei. Aude unu strigăt; se uita, vede unu omu într-o vultură, sare in apa, ii da mana de ajutoriu și esu amenduoia la malu.

Ajunsu a-ci cetatiénulu vede, că omulu, carui'a i-a datu ajutoriu fratiesc este chiaru acel'a, carui'a i-a fostu inchiriatu o parte din cas'a lui, și pleca a-casa amenduoia, multumiti unulu de altulu.

Peste căteva dile vine terminulu pentru plat'a chiriei, conformu contractului; proprietariulu cere plat'a; chiriasulu ii respunde:

— Nu mai sum detorius să-ți platescă.

— Pentru ce?

— Fiindu-că invoiéla noastră a fostu, să-mi dai cu chiria o parte din cas'a domniei-tele.

— Ei bine, nu ti-am datu-o?

— Da, mi-ai datu-o; inse candu am facutu contractulu a fostu vorba *de cas'a ce aveai, și domni'a ta in acestu intervalu ai mai cumparatu o casa.*

Mai este ce-va:

Candu am facutu contractulu eră intielesu că domni'a ta vei stă in odăile domniei tele și eu voi ocupă pe cele inchiriate. *Domni'a ta inse ai esită din odăi, ai sarită in apa, și, espuindu-ti vieti'a, ai venită și mi-ai datu o mana fratiésca, candu eram într-o vultură; deci singuru ti-ai caleatul contractulu; deci nu-ți mai detorescă chiria stipulată!*“

* * *

— Astăzi este, că acestu argumentu alu chiriasului nu poate provoca de cătu surisulu, gospodine rus?! . . .

Lucruri vechi din nou aplicate.

Venindu o-data imperatulu Iosifu pr'in comitatulu Kükülcülui cu unu caru cu siese cai, a voită să trăcea peste podulu Ternavii din Strimboiu, unde togma lucra mai multi omeni la redicarea sfintiului.

— „Fugiti din drumu“ — strigă unu săvăsău catra lueratori! —

— „Deca dora — nu-e domnulu solgăbirău!“ respunseră lueratorii. —

Magazinulu lui „Gur'a-satului.“

O carta de bucate moderne.

Pe strad'a pescarilor d'in Aradu se află unu boltariu de jidovu, care tiene intr'altele și diferite bucate reci in bolt'a sa spre vendiare. Pe aripele uslei dela bolta se află două table, d'inte cari pe un'a sunt insirate bucatele in urmatoriulu ordu:

Gemischte Esswaaren:

Krammeln,
Preßwurst,
Sulz,
Speck,
Salami,
Liptauer Käse,
Petroseum,
Wagenschmier,
Terpenfin, etc.!

Apetitu bunu poftim!

Draculu l'a dusu.

Tieganu-e bolnavu, mai mortu,
Colo 'n fundulu celu de cortu,
Sî parpangelu-i iubitu
Lunga densulu s'a ivitu,
Spunendu-i, că-i pare reu,
De-a perde pe dad'a seu.
Deci se pune și se duce
L' archangelu, popa și cruce,
Rogandu-i, ca să nu duca
Pre dad'a seu, dad'a Luca. —
Deca toti ii apromise,
Era a-casa se duse
Sî dice: audi mo dado,
Ada man'a 'ncocă, ad'o.
Că-ci cu toti 3 am vorbitu:
Toti 3 mi-au fagaduitu,
Că nu te-oru duce de locu;
Hai dada, siedi lunga focu! . . .
Dér betranulu nu se poate
Scolă din patulu de mörte,
Sî că-ci eră in lungóre,
Peste pucinelu tempu, mörte.

— No! da ce poate să fie?
Dise fiulu d'omenia,
Cine poate ca să duca
Pre dad'a meu, dad'a Luca,
C'archangelu, popa și cruce
Toti au disu că nu l'oru duce;
Toti 3 mi-au fagaduitu:
Sî-acumu éta-a murită?! . . .
— Acum' vediu, reu am lucrătu,
Dracului n'am colindatru,
Sî, dicu Dieu, elu l'a luat!! . . .

Anecdote.

Unu teneru a fostu transmisu în strainetate, că să-si completeze studiile; după cătu-vă timpu înse parintii ne mai transmitiendu-i bani, elu a inceputu a-să vinde studiile (cărțile). Într-o epistola adresata parintilor sei, dice:

„Bucura-te tata, că acum traiescu d'in studii!“

— Bine Iuone, ieri ti-am datu 2 fiorini, ce ai facutu cu ei?

— D'a-poi cu unulu mi-am platitul detori' a intr'unu locu.

— Să cu celu-al-altu?

— De celu-al-altu am beutu, că-ci mi-a fostu frica, că să nu-lu cheltuescu.

— Ai arestatu socotel'a dumitale pîrîtului? — intrebă unu advocatu pre clientulu seu.

— Da, am arestatu-o!

— Ei! să ce ti-a disu elu?

— A disu să me ducu la draculu cu dens'a.

— Ei! să dumnea-ta ce ai facutu?

— Am venit u la dumnea-ta.

Óre cine se faliă într'o adunare, că la glasulu lui celu tare, echo i repetă vorbele de căte trei ori. Unulu d'in auscultatori, vrendu să nu se lase neci elu mai slabu, a disu, că la mosi'a sa are unu echo, care candu dice elu „buna deminéti'a“, echo i respunde: „multiamu dumitale domnule!“

Tand'a si Mand'a.

T. Mâi frate Mando, iscutitule, ce cugeti tu despre votarea trecerei în discusione speciala a proiectului pentru vam'a-unguresca?

M. Hm. Multu mi-am batutu capulu pone am aflatu, că numai deputatii croatilor și ai sasilor lu-au scapatu și scutitul pre Tus'a de catastrofa, ce-lu totu mai ascépta incă.

T. Ocociu esci tu frate. — Numai acum'a vedu io, că sasii și croatii au facutu pactu cu ministru presiedintele, pentru inseminate castiguri a-buna séma!

M. Firesce unu bunu geschäft. **Croatii capeta Fiume — cu totu calabaliculu, — éra sasii voru mai capeté unu spaniu à la Betlehemu, sub titulu de recompensiune.**

T. Destulu frate — că-mi ajunge acum'a.

T. Mando, tu că auscultatoriu alu santei globanii, trebuie să-mi spuni motivulu celu adeveratul teologicopoliticu, că de ce in diu'a de astadi, candu mai multi sunt pregatiti pentru viézia muceniscésca, nu se mai facu santi, ca pre vreinea celoru patrudieci de santi d'in ezerulu Lebastii și ca santulu Nichiforul și alti santi.

M. Io nu me tienu de **infalibilitatea reposatua** cu Pius alu IX. și de aceea ti-spunu francu, fore de

temerea anaftemei, că de aceea nu se mai facu santi in diu'a de astadi, că nu mai au trecere la publicu. *)

T. Favore linguis, pentru Ddieu ce ai vorbitu să-ti puni capulu și să mai dai și bani.

T. Spune-mi frate că de ce se va tienè Rusia mai tare: de contractulu d'in Parisu, ori de conventinnea d'in 16. aprile 1877?

M. Rusia se tiene mai tare de Besarabi'a cedata romanilor după resboiulu d'in Crime'a.

T. Nu se poate cocóne, că nu-e ratiune, nu-e consecuinctia morale.

M. Ce furcotintia iti mai trebue mèi. Seii că cu domnii mari, nu-e bine să mananci cercse d'intru-n blidu?

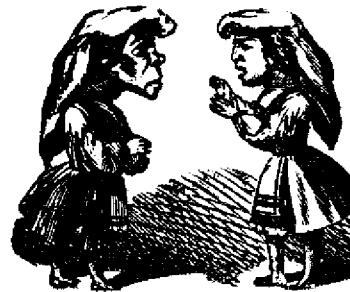
T. Bine dici frate, ai dreptate.

T. Mando, tu că capulu administrativu politice alu ministeriului mi-ai potè spune, că cari sunt motivele legislativu politice ministeriali la ordonantia oea noua noutia a ministrului pe d'in Iaintru Tus'a, că: d'in prim'a Ianuarie 1878. — economii platescu pe unu pasișiu 1 fl. timbru și 1 fl. 5 cr. bani gat'a, éra dilerii unu timbru de 15 cr. și 10 cr. bani gat'a?

M. Neavu mai poti tu fi, de neci atât'a nu ai potutu bagă in glavatien'a ta. E lucru, frate, cunoscutu chiaru și babelorù, că sfetniculu hodorögelor d'in Iaintru tacsele depe pasișuri solvite in bani gat'a le au destinat pentru ajutorarea ranitilor romani la Pleven'a. **)

T. Hop-in-tiolu. Ast'a-mi place. Domne ajuta la fratietate și ecuitate.

Trénc'a si Flénc'a.

T. Domnedieu să-lu tienă pre dragalasfulu dascalutiu celu frumosu, că a tienutu a-séra la ospetiulu lui Frigare Uscata unu toastu pentru emanciparea femeilor.

F. Tiucu-i gur'a, că cumu mi a mai placutu și mie, de l'am ochitu assè de tare cu magnetulu meu, în cătu de lunga barbatu me a luat u la celu d'antău cadrilu.

T. De ar dă Ddieu să se faca numai mai curendu popa, ca să ne ispoveduim lui spre iertarea pecatelor.

F. Ce mai popandru va fi elu pentru noi, cele emancipate! Abea asceptu mantuirea de pecate.

T. Da óre ce a fostu causa, de representanti'a opidului nostru a distituitu pre straj'a, vindecatoriulu bolelor nôstre celoru cumplite?

F. Niculitia venindu a-séra tardiu dela lelea „**Maiti'a**“, mi spuse, că d'in motivulu, că milostivulu doctoru in maracine, usuandu de pré increderea nostra femeiesca, a scirbitu in increderea loru catra noi.

T. Bog-da-proste Stanco.

*) Ba poate pentru că nu mai au locu in calendariu. G. S.

**) Assè; candu neci balulu tenerilor romani d'in Aradu nu s'a facutu in acestu scopu primordial.

G. S.